

Koorgroep Oosterhout

Engelse Matinée

Henry Purcell

Edward Elgar

27 januari 2008

Verrijzeniskerk Oosterhout.

Vitvoerenden

Koorgroep Oosterhout

Dirigent: Marc Cantrijn

Organist: Daan Boertien

Paukenist: Ton Lansbergen

Trombonisten: Dré van Rijthoven en Piet Berben.

Trompettisten: Frank Wouts en Martin Wolfs.

De koorgroep Oosterhout

De KGO heeft haar thuisbasis in Oosterhout. De KGO bestaat sinds 1980, telt ruim 25 leden en staat vanaf september 2005 onder leiding van Marc Cantrijn. We brengen grotere en kleinere klassieke werken ten gehore, van de Middeleeuwen tot heden, waarbij het zwaartepunt ligt op muziek uit de Barok en de Romantiek. Afwisseling en variatie zijn belangrijk: wij zingen de grote koorwerken (Matthäus Passion, King Arthur), maar wisselen die af met (bijvoorbeeld) een spectaculair 'Driekoningen Concert' of een verstild concert met Nederlandse muziek door de eeuwen heen in de prachtige Paulus Abdij in Oosterhout.

Kwaliteit en gezelligheid

De KGO weet sinds haar oprichting in 1980 een hoog kwaliteitsniveau te combineren met een gezellige sfeer. Niet alleen tijdens de wekelijkse repetities, maar ook tijdens de repetitieweekenden en koorreizen is de onderlinge band tussen de leden een belangrijke factor. De goede sfeer zorgt voor enthousiaste en betrokken leden en dat resulteert in mooie concerten en uitvoeringen. Wij hopen dat u daar vandaag tijdens onze Engelse Matinée ook van mag genieten!

Voor meer informatie over de KGO kunt u contact opnemen met de voorzitter van de KGO, Linda M. Terpstra, tel. 06 25 076 766.

gemeente **Oosterhout**

Dit concert is mede tot stand gekomen
met subsidie van de gemeente Oosterhout

Programma

Edward Elgar (1857-1934):

Partsongs (*achter de titel zijn de dichters vermeld*)

As torrents in summer (*Henry Longfellow 1807-1882*)

The shower (*Henry Vaughan 1621-1695*)

Death on the hills (*Rosa Newmarch 1857-1940*)

Serenade (*Rosa Newmarch 1857-1940*)

O happy eyes (*Caroline Alice Elgar 1848-1920*)

Love (*Arthur Maquerie*)

My love dwelt in a northern land (*Andrew Lang 1844-1912*)

Henry Purcell (1659-1695):

Instrumentaal

Trumpet Tune

The Queen's Dolor

Henry Purcell (1659-1695):

Funeral Music of Queen Mary

March

Man that is born of a woman

Canzona

In the midst of life

Canzona

Thou knowest Lord (I)

March

Thou knowest Lord (II)

As torrents in summer

As torrents in summer,
Half dried in their channels,
Suddenly rise,
tho' the sky is still cloudless.
For rain has been falling.
Far off at their fountains;
So hearts that are fainting
Grow full to o'erflowing,
And they that behold it,
Marvel, and know not
That God at their fountains
Far off has been raining!

*Zoals beekjes in de zomer,
half verdroogd in hun beddingen,
plotseling aanzwellen,
hoewel de lucht nog steeds wolkenloos is,
want er is regen gevallen,
ver weg, bij hun oorsprong;
Zo raken wegwijnende harten
tot barstens toe gevuld ,
en zij die het zien verwonderen zich
en weten niet
dat God aan hun oorsprong,
ver weg, voor regen heeft gezorgd.*

The shower

Cloud, if as thou dost melt, and with
thy train of drops make soft the
earth, my eyes could weep
o'er my hard heart, that's bound up
and asleep;
Perhaps at last, Some such showers
past, My God would give a sunshine
after rain.

*O Wolk, kon ik maar met tranen mijn
streng hart wat milder stemmen, zoals
jij je verzachtende regen laat neerdalen
op de aarde.
Misschien zou mijn God dan eindelijk na
zulke regenbuien de zon laten schijnen.*

Death on the hills

Why o'er the darkning hill-slopes
Do dusky shadows creep?
Because the wind blows keenly
there,
Or rainstorms lash and leap?
No wind blows chill upon them,
Nor are they lash'd by rain:
'Tis Death who rides across the hills
With all his shadowy train.

*Waarom kruipen er schimmige
gestalten over de duistere hellingen?
Is het omdat er een snijdende wind
staat of de regen neerstriemt?
Noch ijsskoude wind, noch striemende
regen teisteren het land,
Het is De Dood die over de heuvels
trekt met zijn schimmige gevolg.*

The old bring up the cortege,
In front the young folk ride,
And on Death's saddle in a row
The babes sit side by side.

The young folk lift their voices,
The old folk plead with Death:
"O let us take the village-road,
Or by the brook draw breath.

"There let the old drink water,
There let the young folk play,
And let the little children
Run and pluck the blossoms gay."

(Death speaks)

"I must not pass the village
Nor halt beside the rill,
For there the wives and mothers all
Their buckets take to fill.
The wife might see her husband,
The mother see her son.
So close they'd cling their claspings
Could never be undone

*Voorop in de rouwstoet rijdt het jonge
volk, dan volgen de ouderen , in het
zadel van de Dood zitten de
allerjongsten naast elkaar.*

*De jeugd verheft zijn stem, de ouderen
smeken de Dood: "O, laten we toch de
dorpsweg nemen, of bij de beek even
stoppen, zodat de ouden wat kunnen
drinken en de jeugd wat kan spelen. Laat
de kinderen rennen en bloemen plukken"*

*(De Dood spreekt) Niet door het dorp
voert mijn weg, ook het beekje ligt niet
op mijn route, want daar vullen de
vrouwen en moeders hun emmers. Zij
zouden wellicht hun echtgenoot zien en
de moeder haar zoon. Zij zouden zich na
hun heftige omhelzingen nooit meer laten
scheiden.*

Serenade

Dreams all too brief,
Dreams without grief,
Once they are broken, come not
again.

Across the sky the dark clouds
sweep,
And all is dark and drear above:
The bare trees toss their arms and
weep,
Rest on, and do not wake, dear
Love.

Since glad dreams haunt your
slumbers deep,
Why should you scatter them in
vain?

*Dromen, zo kort en vredig, eenmaal
verstoord, komen niet weer.*

*Langs de hemel jagen donkere wolken en
alles is zwart en somber.*

*De kale bomen schudden hun takken en
wenen.*

*Slaap verder en word maar niet wakker
liefste.*

*In je diepe slaap vind je geluk in je
dromen,*

Wat heeft het voor zin ze te verdrijven?

Happy is he, when Autumn falls,
Who feels the dream-kiss of the
Spring;
And happy he in prison walls
Who dreams of freedom's rescuing;

But woe to him who vainly calls
Through sleepless nights for ease
from pain?

*Gelukkig is hij die als de herfst komt in
zijn droom de kus van de lente voelt.
En gelukkig is de gevangene die achter
de muren van de vrijheid droomt.*

*Maar wee de ongelukkige die in
slapeloze nachten vergeefs om
verlichting van pijn roept.*

O Happy Eyes

O happy eyes, for you will see
My love, my lady pass today;
What I may not, that may you say
And ask for answer daringly.
O happy eyes.

O happy flow'rs that touch her dress,
That touch her dress and take her
smile,
O whisper to her all the while
Some words of love in idleness.
O happy flowers.

O happy airs that touch her cheek,
And lightly kiss and float away,
So carelessly as if in play,
Why take ye all the joy I seek?

O happy eyes my love to see,
Alas! alas! I may not greet
With word or touch my lady sweet;
More happy eyes, say all for me.

*O, gelukkige ogen die mijn lief vandaag
voorbij zien komen,
verwoord wat ik niet durf te zeggen en
vraag stoutmoedig om een antwoord,
o gelukkige ogen.*

*O, gelukkig bloemen, die langs haar
gewaad strijken en haar glimlach als
beloning krijgen,
fluister haar terloops wat lieve woordjes
in, o gelukkige bloemen.*

*O gelukkige briesjes, die haar wang
vluchtig kussen en verder drijven zo
achteloos en speels, waarom valt al die
vreugde mij niet ten deel?*

*O, gelukkige ogen die mijn lief zien.
Helaas kan ik haar niet begroeten met
een woord of aanraking.
Gelukkiger ogen, zeg haar alles namens
mij.*

Love

Like the rosy northern glow
Flushing on a moonless night
Where the world is level snow,
So thy light.

In my time of outer gloom
Thou didst come, a tender lure;
Thou, when life was but a tomb,
Beamedst pure.

*Zoals de rozige, noordelijke gloed schijnt
in een maanloze nacht waar de wereld
een koude sneeuwvlakte is, zo schijnt ook
jouw licht...*

*Toen ik de wanhoop nabij was, kwam jij,
een tedere verlokking,
Toen het leven mij niets meer te bieden
had, straalde jouw zuivere licht.*

Thus I looked to heaven again,
Yearning up with eager eyes,
As sunflow'rs after dreary rain
Drink the skies.

Oh glow on and brighter glow,
Let me ever gaze on thee,
Lest I lose warm hope and so
Cease to be.

My love dwelt in a northern land

My love dwelt in a Northern land.
A dim tower in a forest green
Was his and far away the sand
And gray wash of the waves were
seen
The woven forest boughs between:
And through the Northern summer
night
The sunset slowly died away,
And herds of strange deer,
silverwhite,
Came gleaming through the forest
gray,
And fled like ghosts before the day.
And oft that month we watched the
moon
Wax great and white o'er wood and
lawn
And wane, with waning of the June,
Till, like a brand for battle drawn,
She fell, and flamed in a wild dawn.
I know not if the forest green
Still girdles round that castle gray.
I know not if, the boughs between,
The white deer vanish ere the day:
The grass above my love is green,
His heart is colder than the clay.

*Ik richtte me weer op, smachtend met
gretige ogen, zoals zonnebloemen die na
een trieste regenbui met volle teugen het
zonlicht drinken.*

*O, moge jouw licht steeds stralender zijn
en laat me voor altijd naar je kijken
opdat ik de hoop niet weer verlies en
ophoud te bestaan.*

*In een noordelijk land in een somber slot
midden in het woud, daar woonde mijn
lief,
En ver weg voorbij het dichte woud sloeg
de grijze zee op het strand.
En in de noordelijke zomernacht ging de
zon langzaam onder.
En er verschenen kuddes vreemde,
zilverwitte herten, die in het duistere
woud glansden en als geesten
wegvluchtten voor de dag aanbrak.
En die maand keken we vaak naar de
maan die steeds groter en witter boven
bos en veld hing, en met het verstrijken
van juni nam zij af, tot zij plotseling als
een zwaard geheven voor de strijd
vlammend neerviel in een wilde
dageraad.
Ik weet niet of dat groene woud nog
steeds dat sombere kasteel omgeeft,
Ik weet niet of de witte herten tussen de
bomen wegvluchten voor het daglicht;
Het gras boven mijn lief is groen,
Zijn hart is kouder dan de aarde.*

Vertaling: Piet Kroon

Man that is born of a woman

Man that is born of a woman
hath but a short time to live,
and is full of misery.
He cometh up, and is cut down,
like a flow'r;
he fleeth as it were a shadow,
and ne'er continueth, in one stay.

*De mens, geboren uit een vrouw,
leeft maar voor korte tijd
en heeft veel ellende.
Hij bloeit op en valt af als een bloem;
zijn leven vliedt als een schaduw heen
en duurt niet lang.*

In the midst of life

In the midst of life we are in death,
of whom may we seek for succour
but of thee, O Lord,
who for our sins art justly
displeased?
Yet, O Lord, O Lord most mighty,
O holy and most merciful Saviour,
deliver us not into the bitter pains
of eternal death.

*Midden in het leven zijn we al dicht
bij de dood; bij wie kunnen we beter
hulp zoeken dan bij u, O Heer,
die terecht verbolgen bent over onze
zonden?*

*Toch, almachtige Heer,
O heilige en allerbarmhartigste Heiland,
lever ons niet over aan de bittere ellende
van de eeuwige dood.*

Thou knowest Lord

Thou knowest, Lord,
the secrets of our hearts,
shut not Thy merciful ears unto
our pray'rs;
but spare us, Lord most holy,
O God most mighty.
O holy and most merciful
Saviour,
Thou most worthy Judge eternal,
suffer us not, at our last hour,
for any pains of death,
to fall away from Thee.
Spare Thy people
whom Thou hast redeemed
with Thy most precious blood,
and be not angry with us for ever.

*Heer, u kent de geheimen van onze
harten;
sluit Uw barmhartige oren niet voor onze
gebeden,
maar wees ons genadig, O almachtige
God.
O heilige en barmhartige Heiland
rechtvaardige eeuwige Rechter,
laat ons in het uur van onze dood,
in onze doodsstrijd, niet in de steek.
Wees genadig voor Uw volk
dat U hebt verlost
door Uw kostbaar bloed,
en wend Uw toorn voor altijd van ons af.
Wees ons genadig, Heer.*